

Kaj imata skupnega poslovodstvo in gornišтво

Klaus Schuster

mojakariera@finance.si

Zadnji junijski konec tedna sem preživel na čudovitem gorskem pohodu: Aljažev dom-Gamsovec (2.392 metrov)–Luknja (1.758 metrov) in nazaj do Aljaževega doma. Za Neslovence ali tiste, ki Slovenije geografsko ne poznajo najbolje: gre za gore, ki so del masiva Julijskih Alp in strokovnjaki to sedemurno turo ocenjujejo kot precej zahtevno. Kakorkoli že, začel sem pri Aljaževem domu, in ko sem premagoval prvih 700 do 800 metrov višinske razlike, sem mi je nenadoma porodilo vprašanje: kaj imata skupnega poslovodstvo in gornišтво?

Priprava na turo

Ne vem sicer, zakaj me je prešinilo prav to, toda hvalabogu, da sem imel s seboj blackberryja, sicer bi utegnil pozabiti, o čem vse sem razmišljal v naslednjih urah. Ne želim trditi, da sem dober gor-

nik, toda uživam v času, ki ga lahko preživim v naravi, in se ob tem še fizično utrjujem. Dejstvo pa je, da se je treba na turo, pa če se imate za profesionalnega alpinista ali ne, ustrezno pripraviti. Začeni s spremljanjem vremenske napovedi, izbiro pravih oblačil (poleti se temperature nad dva tisoč metri lahko spustijo pod ničlo) in lovljenjem pravega ravnotežja med »zadostnimi zalogami za gašenje žeje« (kar pomeni bolj obtežen nahrbtnik) in kar najmanjšo mogočo težo.

Toda, ali to upoštevajo tudi menedžerji? Je vsak menedžer res pripravljen za naslednji dan? Sam o tem nisem povsem prepričan. Kajti, ali se ne dogaja, da se ob jutranji kavi v pisarni včasih sprašujemo: Kaj bomo počeli danes? Ali, da se, še huje, ne vprašamo niti tega ...

Kar zadeva ture, me vsaka na začetku stane kar veliko truda s samoprepričevanjem: vsakič si namreč predstavljam, kako udobno bi mi bilo, če bi namesto vstajanja ob petih ali šestih zjutraj – in to ob koncu tedna – ostal v

topli in mehki postelji. Ko moje mišice še niso ogrete, oči še ne povsem odprte in čevlji še mrzli in trdi. Vendar je to docela poplačano s prvim sončnim žarkom, ki posije izza gora, in trenutkom, ko se nebo obarva modro.

Nevarnost stranskih poti

Odkar imam svoje podjetje, nimam šefa; nikogar, ki bi mi govoril, kaj moram narediti ali pri katerih nalogah moram delati. Seveda je z izzivom, ki ga zame pomeni takšen položaj, povezanih veliko obveznosti do odjemalcev, zaposlenih in drugih, a me tudi to – kot v primeru gornišťa – stane veliko truda s samoprepričevanjem in včasih tudi samopremagovanjem: da namreč delam trdo in dosledno vsak dan, namesto da bi čas porabil za nepotrebne in neproduktivne stvari.

Za planinca je logično, da ima cilj, »napadli vrh«, kot se temu ponavadi reče. Toda meni se je tokrat zgodilo, da sem, preden mi je uspelo doseči svoj prvi »mejnik« na okoli dva tisoč metrih, hodil z nosom in očmi, globoko uprtimi

v tla (kot naš zlati prinašalec, ko ovohava pot na vsakodnevem sprehodu). In je žena, ki običajno hodi nekaj metrov za mano in skrbi za hojo v pravi smeri, ugotovila: »Klaus, zašel si s poti ...«. Kar je po mojem podobno, kot se dogaja v poslu – kot menedžer moraš sicer najprej imeti pred seboj cilj, toda bolj ko se ukvarjaš z dnevnimi operativnimi zadevami in bolj, ko zabadaš nos v stvari, ki bi jih bolje proučili tvoji izvedenci, bolj izgubljaš orientacijo. In boš, če za teboj ni nikogar, ki bi te vodil nazaj na pravo pot, zato verjetno na koncu sedel na kakšnem drugem vrhu, in ne na tistem, ki si ga načrtoval doseči ...

Vzemite si čas za uživanje v uspehih

Zdaj pa si predstavljajte tale prizor: hodite pod modrim nebom in imate ves čas občutek, da vas opazuje mogočni Triglav (za geografsko nepoučene: 2.864 metrov visok Triglav je zaščitni znak Slovenije). Družbo vam pri tem delajo ptice, in ko ste dosegli vrh Gamsovca, vas tam, kot bi vam že-

leli izreči dobrodošlico, čaka nekaj kozorogov – kar je oboje, čudovit občutek in nepozaben prizor.

In če se vrnemo k poslu: ste se kdaj vrnili domov iz službe s tako pozitivnimi občutki in čustvi? Ste pri tem kdaj čutili potrebo, da morate deliti z drugimi to, da je za vami zares prelep dan? Če je vaš odgovor da, vse čestitke! Po štirih urah hoje in plezanja sva sedela na vrhu Gamsovca, s sendvičema v rokah in nasmehom do ušes, uživajoč v svetu okoli naju. Nikjer niti sledu o naglici, nikjer ničesar, kar bi naju priganjalo k temu, da bi takoj naskočila naslednjo goro – kot da se je svet za trenutek ustavil.

Menedžerji, nasprotno, pogosto nismo v položaju, da bi lahko uživali v svojem uspehu; ne sami ne z našimi ekipami. Bodisi, da smo v času, ko je prvi projekt tik pred koncem, že zaposleni z naslednjim projektom, bodisi smo zasedeni z več različnimi projekti hkrati. Pa vendar: kje so minute, ki bi si jih vzeli za to, da bi vsaj za kratek čas uživali v doseženem cilju? ●

F NASVET

Planinska priporočila za menedžerje

► Če ste že gornik, v poslu uživajte v izbranih impresivnih trenutkih, občutjih in čustvih tako, kot to najverjetneje počnete v gorah. Če še niste gornik, pa razmislite o tem, da bi začeli hoditi v gore. In da takoj, ko boste začeli, uživajte v izbranih impresivnih trenutkih, občutjih in čustvih ...

F INFO

► Klaus Schuster je lastnik svetovalnega podjetja Klaus Schuster Management Consulting, ki se ukvarja z menedžerskim svetovanjem ter razvojem in izvajanjem mednarodnih projektov za banke in finančne institucije.